

STAATSBLAD

VAN

NEDERLANDSCH-INDIË

1940 No. 64 INVOER. SANITAIR AARDEWERK. Regeling van den invoer van sanitair aardewerk („Invoerverordening sanitair aardewerk 1940’’).

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR-GENERAAL VAN
NEDERLANDSCH-INDIË,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut!
doet te weten:

Dat Hij, overwegende, dat ter uitvoering van de „Invoerverordnantie sanitair aardewerk 1936’’ (Staatsblad No. 161) het noodig is het navolgende te bepalen;

Den Raad van Nederlandsch-Indië gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Artikel 1.

De totale hoeveelheden van de hierna te noemen groepen van sanitair aardewerk in den zin van artikel 1 van de „Invoerverordnantie sanitair aardewerk 1936’’ (Staatsblad No. 161), waarvoor op grond van artikel 2, eerste en tweede lid van die ordonnantie gedurende het tijdvak van 1 Maart 1940 tot en met 28 Februari 1941 vergunningen tot invoer zullen worden verleend, bedragen voor elke categorie afzonderlijk ten hoogste:

a. Statistieknummer 448 (verplaatsbaar sanitair aardewerk, zooals waschstellen, waterfilters, kamerpotten, kwispeldores, verplaatsbare muurfonteintjes e.d. en n.a.g. deelen daarvan) 19 000 kg bruto;

- b. Statistieknummer 449 (deelen van aarde-werk van vaststaand sanitair, zooals closets, urinoirs, gootsteenen, waschbakken, waterleidingfonteynen en wasch-tafels e.d.) 300 000 kg bruto
- c. Statistieknummer 1449 (andere n.a.g. deelen, als houten closetzittingen, ijzeren reservoirs en valpijpen, indiarubberverbindingsstukken, planchets en handdoekrekjes behoorende bij vaste wasch-tafels enz.) 110 000 kg bruto.

Artikel 2.

(1) Vergunningen als bedoeld in artikel 1 worden verstrekt aan hier te lande gevestigde en als zoodanig door den Directeur van Economische Zaken erkende importeurs van de in artikel 1 vermelde goederen, tot hoeveelheden, welke in een redelijke verhouding staan tot hun belang bij den invoer van deze goederen, zulks ter beoordeeling van genoemd Departementshoofd, na overleg met een door hem aan te wijzen commissie van terzake deskundigen.

(2) Voor den invoer van de in artikel 1 onder a tot en met c genoemde sanitaire goederen in Nederland vervaardigd, worden vergunningen afgegeven tot hoeveelheden van ten minste onderscheidenlijk 7 980 kg bruto; 120 000 kg bruto en 22 000 kg bruto, zijnde onderscheidenlijk ten minste 42, 40 en 20 percent der in de aangehaalde artikelonderdeelen vermelde hoeveelheden.

Artikel 3.

(1) Hij, die sanitaire goederen als bedoeld in artikel 1 wenscht in te voeren, dient daartoe eene door hemzelf of door zijnen gemachtigde onderteekende schriftelijke aanvraag om toewijzing in bij den Directeur van Economische Zaken, of bij een door dezen daartoe aangewezen autoriteit, houden- de opgave van de totale hoeveelheden, voor iedere groep afzonderlijk, waarvoor hij eene toewijzing verlangt en van de hoeveelheden voor iedere groep afzonderlijk, door hem gedurende elk der jaren 1929 tot en met 1939 ingevoerd, zoomede van andere gegevens, welke door den Directeur van Economische Zaken ter beoordeeling van het belang van den betrokkenen

importeur bij den invoer der bedoelde goederen noodig worden geacht.

(2) Het model der aanvraag wordt door den Directeur van Economische Zaken vastgesteld.

(3) Wanneer blijkt, dat een door een importeur omtrent de in het eerste lid van dit artikel bedoelde hoeveelheden of gegevens verstrekte opgave in ernstige mate onvolledig of in ernstige mate onjuist is, kunnen reeds aan hem verleende vergunningen als bedoeld in artikel 2, voor zoover betreft nog niet daarop ingevoerde goederen door den Directeur van Economische Zaken worden ingetrokken, terwijl hem tevens verdere vergunningen tot invoer, vereischt uithoofde van krachtens de „Crisis-invoerordonnantie 1933” (Staatsblad No. 349) vastgestelde of daarvoor in de plaats tredende invoerbepalingen, kunnen worden gewei-
gerd.

Artikel 4.

(1) De aanvraag moet, ten genoegen van den Directeur van Economische Zaken of van de daartoe door dezen aangewezen autoriteit, vergezeld gaan van de noodige bewijsstukken en ondertekende verklaringen om tot bewijs te komen dat de aanvrager in de termen valt om, overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, te worden erkend als importeur van goederen als bedoeld in artikel 1, hoeveel door hem gedurende elk der jaren 1929 tot en met 1939 van iedere groep afzonderlijk is ingevoerd en eventueel, dat er aanleiding bestaat tot toepassing van het bepaalde in artikel 10.

(2) Zoolang aan het in het vorig lid bepaalde niet is voldaan, wordt de aanvraag, tot staving waarvan deze bewijsstukken en verklaringen moeten dienen, niet in behandeling genomen.

Artikel 5.

(1) Indien de aanvraag daartoe aanleiding geeft, wordt daarop voor het in artikel 1 genoemd tijdvak of gedeelten daarvan, door of namens den Directeur van Economische Zaken een toewijzing verleend, gesteld ten name van den aanvrager.

(2) In de hoeveelheden, waarvoor de toewijzing is verleend,

kan gedurende het in het vorig lid bedoeld tijdvak wijziging worden gebracht, indien daartoe in verband met een nadere beperking van den invoer der in artikel 1 genoemde goederen of anderszins aanleiding wordt gevonden.

(3) Op vertoon van een toewijzing als bedoeld in het vorig lid worden door of namens den Directeur van Economische Zaken schriftelijke vergunningen op naam van den houder der toewijzing verleend, waarbij telkens op de toewijzing de hoeveelheden, waarvoor vergunning wordt verleend, worden afgeschreven; indien de totale hoeveelheden zijn bereikt, wordt de toewijzing ingehouden.

(4) De Directeur van Economische Zaken is bevoegd te bepalen, dat hij, aan wien een toewijzing is verleend, gehouden is deze, voor zoover zij niet reeds ingevolge het vorig lid is ingehouden, dadelijk na afloop van den ingevolge het eerste lid van dit artikel op de toewijzing gestelden termijn, aan hem in te zenden.

(5) Het model der toewijzing, alsmede dat der vergunning, wordt door den Directeur van Economische Zaken vastgesteld.

Artikel 6.

Ter bestrijding van kosten, aan de uitvoering van deze regeling verbonden, wordt bij de afgifte van de vergunning met betrekking tot in artikel 1 onder a tot en met c genoemde goederen een bedrag geheven van onderscheidenlijk f 0.18, f 0.155 en f 0.27 per 100 kg bruto of gedeelten daarvan, waarvoor de vergunning wordt afgegeven.

Artikel 7.

(1) De toewijzing en de vergunning zijn zonder door den Directeur van Economische Zaken te verleenen schriftelijke toestemming niet voor overdracht vatbaar.

(2) In de vergunning worden vermeld de hoeveelheden goederen als bedoeld in artikel 1, waarvoor zij is verleend en het tijdvak, gedurende hetwelk zij van kracht zal zijn.

(3) Indien de houder eener vergunning ten genoegen van den Directeur van Economische Zaken aantoonde, dat hij daarvan tengevolge van omstandigheden, onafhankelijk van zijn wil, niet tijdig heeft kunnen gebruik maken, kan de geldigheidsduur daarvan door dien Directeur worden verlengd.

Artikel 8.

(1) De Directeur van Economische Zaken is bevoegd ten aanzien van den invoer en de verhandeling van de in artikel 1 genoemde hoeveelheden sanitaire goederen aan de houders van de in dat artikel bedoelde vergunningen bepaalde voorwaarden te stellen. Indien tengevolge van eenigerlei, in het bijzonder tegen de scheepvaart onder Nederlandsche vlag gerichte actie levensbelangen van de scheepvaart onder Nederlandsche vlag tussehen Nederlandsch-Indië en eenig ander land worden bedreigd, is genoemde Directeur, na bekomen machtiging van den Gouverneur-Generaal, bevoegd ten aanzien van vorenbedoelde goederen van oorsprong uit of herkomstig van het betrokken land, het percentage te bepalen, dat moet worden aangevoerd in schepen gevaren onder Nederlandsche vlag.

(2) De Directeur van Economische Zaken is verder bevoegd het stellen van eene bankgarantie of andere zekerheid tot een door of vanwege hem te bepalen bedrag te vorderen, ter verzekering van de behoorlijke nakoming der voorwaarden, waarop de invoer wordt toegestaan.

(3) Indien voorwaarden als bedoeld in het eerste lid van dit artikel niet of niet behoorlijk worden nagekomen, kunnen voorts door den Directeur van Economische Zaken de maatregelen worden getroffen, genoemd in artikel 3, lid 3.

(4) De modellen der bescheiden, benodigd voor de nakoming van het bepaalde in het tweede lid van dit artikel, worden door den Directeur van Economische Zaken vastgesteld.

Artikel 9.

(1) Bij den invoer worden door den erbij betrokken ambtenaar van den Dienst der In- en Uitvoerrechten en Accijnzen telkens op de vergunning de ingevoerde hoeveelheden afgeschreven, totdat de op de vergunning aangegeven hoeveelheden zijn bereikt, waarna deze wordt ingehouden.

(2) De Directeur van Economische Zaken is bevoegd te bepalen, dat hij, wien een vergunning is verleend, gehouden is deze, voor zoover deze niet reeds ingevolge het vorig lid is ingehouden, dadelijk na afloop van den ingevolge artikel 7 vastgestelden termijn aan hem in te zenden.

Artikel 10.

Door of vanwege den Directeur van Economische Zaken kunnen op den voet van het bepaalde in artikel 2, derde lid der „Invoerordonnantie sanitair aardewerk 1936” (Staatsblad No. 161) bijzondere vergunningen worden verstrekt, indien zulks bij de toepassing van het bepaalde in de artikelen 1 en 2 noodig blijkt.

Artikel 11.

Door den Directeur van Economische Zaken kunnen ter uitvoering van deze verordening nadere voorschriften worden vastgesteld.

Artikel 12.

De bepalingen dezer verordening gelden niet voor goederen op eisch van het Gouvernement van Nederlandsch-Indië ingevoerd.

Artikel 13.

- (1) Deze verordening kan worden aangehaald onder den naam van „Invoerverordening sanitair aardewerk 1940”.
- (2) Zij treedt in werking met ingang van 1 Maart 1940.
- (3) Met ingang van denzelfden datum wordt de „Invoerverordening sanitair aardewerk 1939” (Staatsblad No. 129) ingetrokken.

En opdat niemand hiervan onwetendheid voorwende, zal deze in het Staatsblad van Nederlandsch-Indië worden geplaatst.

Gedaan te Buitenzorg, den 28sten Februari 1940.
A. W. L. TJARDA VAN STARKENBORGH.

De Algemeene Secretaris,
J. M. KIVERON.

Uitgegeven den negen en twintigsten Februari 1940.
De Algemeene Secretaris,
J. M. KIVERON.

(Besluit van den Gouverneur-Generaal
van 28 Februari 1940 No. 19).

STAATSBLAD

VAN

NEDERLANDSCH-INDIË

1940 No. 65

INVOER. KATOENEN DEKENS. Regeling van den invoer van katoenen dekens („Invoerverordening katoenen dekens 1940”).

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR-GENERAAL VAN
NEDERLANDSCH-INDIË,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut!
doet te weten:

Dat Hij, overwegende, dat ter uitvoering van de „Invoerverordening katoenen dekens 1936” (Staatsblad No. 129) het noodig is het navolgende te bepalen;

Den Raad van Nederlandsch-Indië gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Artikel 1.

De totale hoeveelheden van de hierna te noemen groepen van katoenen dekens in den zin van artikel 1 van de „Invoerverordening katoenen dekens 1936” (Staatsblad No. 129), waarvoor op grond van artikel 2, eerste en tweede lid van die ordonnantie gedurende het tijdvak van 1 Maart 1940 tot en met 28 Februari 1941 vergunningen tot invoer zullen worden verleend, bedragen voor elke categorie afzonderlijk ten hoogste:

a. Statistieknummer 1622 (katoenen moltondekens)	850 000 stuks;
b. Statistieknummer 1624 (gemoltonneerde katoenen spreien, zogenaamde soldatendekens)	60 000 „ .